

foto A. Burdell.

Links: het nieuwe nest van het Roodstaartje. Rechts: de jonge Koekoek bijna vlug.

ALWEER DE KOEKOEK.

Ergens in de duinen staat een keet, waarin 's winters gestookt kan worden. Er staat dan een potkacheltje en de kachelpijp gaat door een zijwand dicht onder het dak met een dubbelen elleboog naar buiten. 's Zomers gaan kachel en kachelpijp weg en dan zit er in die wand een groot rond gat, grooter dan behoort voor een roodstaart.

Maar een roodstaartje werd toch door dat donkere gat aangetrokken, vloog naar binnen en vond daar vlak onder dat gat een stapeltje kisten en ging daarop nu een nest bouwen. Hij trachtte de holte op te vullen, maar dat was eigenlijk de heele keet en na een heele vracht mos naar binnen gebracht te hebben, tienmaal zooveel als een roodstaart gewoonlijk voor een nest gebruikt, hield hij er mee op en draaide een nestkom in de moshoop. Legde daar ook eitjes in.

Meteen profiteerde een koekoek van de gelegenheid. Dat kachelpijpgat, daar kon hij gemakkelijk door en hij legde een ei in het roodstaartjesnest, een effen blauw ei. Verder ging alles naar program: de jonge koekoek kwam uit 't ei, gooidde de andere eieren uit het nest en werd gevoerd door de roodstaartjes.

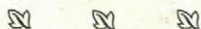
Maar nog eer de koekoek heelemaal vlug was, moest het roodstaartje aan een tweede broedsel beginnen. Daartoe bouwde zij een nest naast het eerste en legde daarin een vijftal eitjes. Die werden bebroed en terzelfder tijd werd de koekoek nog steeds gevoerd. En toen hij heelemaal vlug was en uitvlog heeft het mannetje-roodstaart hem begeleid en buiten het nest nog eenige dagen gevoerd. Ondertusschen waren de roodstaartjes van het tweede broedsel ook uit hun doppen gekomen en die werden nu gevoerd door het wijfje alleen, totdat het mannetje, die eindelijk door zijn pleegkind werd verlaten, weer terug kwam en nu ook hier aan 't werk kon gaan. Ten slotte zijn de jonge roodstaartjes gezond en wel uit gevlogen. De oude vogels hebben

dus de voldoening gehad om een koekoek groot te brengen en ook nog een stel roodstaartjes en het koekoek-avontuur heeft hier dus de natuur niet verarmd, zooals men dat wel eens zegt.

Maar het aardigste van het geval is wel, dat deze historie zich drie jaar achtereen heeft herhaald. Of dat nu altijd dezelfde roodstaartjes en dezelfde koekoek geweest zijn, zou ik niet durven zeggen. Doch nog minder durf ik, om zekerheid te krijgen, de roodstaartjes gaan ringen, want dan kon de reeks der voorstellingen wel eens gestaakt worden.

Ook zijn wij voor ons er wel van overtuigd, dat we telkens met dezelfde roodstaartjes te doen hebben en nu willen we wel eens weten, hoeveel jaren dat zoo nog zal doorgaan.

JAC. P. THYSSE.

AUGUSTUS.

Verschillende vogels broeden en zingen nog in aansluiting aan de lente die achter ons ligt en andere, na hun rui of in hun eerste volwassen kleed, zingen weer de nieuwe lente te gemoet. Wat beteekent de herfstzang? Broedend worden gevonden: braamsluiper, karekiet, houtduif, boerenzwaluw, huiszwaluw, oeverzwaluw, nachtzwaluw. Donsjongen van Zilvermeeuw vonden we nog op 11 Augustus. Zang heb ik genoteerd van: fitis, tiftjaf, tuinfluiter, zwartkop, grasmusch, de zwaluwen, nachtzwaluw, groenvink, schildvink, boomklever, winterkoning, roodborst, spreeuwen, kneu, leeuwerik, grauwgors, kwartel, wielewaal, merel, goudhaantje. „19 Aug. 1914: Een goudhaantje voedsel zoekend in een spar, zingt onophoudelijk, haast op de interminabele manier van rietzanger of tuinfluiter. De haarfijne hoge toontjes wisselen af met vollere tonen in een lager register, zeer welluidend. Ook het voorjaarslied er tusschen, soms heel duidelijk, maar nooit apart en slechts zelden herhaald". Toch lijkt Augustus een stille maand en het duidelijkst blijkt dat ook wel een uur voor zonsopgang.

Daarentegen doet de trek zich al heel duidelijk gevoelen. Het is nu zeer boeiend, om een uur of zoo voor zonsondergang te letten op het te ruste gaan van de trekkertjes. Zoo heb ik eens in het laatst van de maand een veertigtal piepers en tapuiten gezamenlijk hun slaappleats zien betrekken in de luwte van een wegberm in den Noordpolder in Groningen. Aan het Meertje van Caprera hebben de kwikstaartjes een slaappleats in het riet. Een uur of zoo na zonsondergang trekken sommige troepen weer voort. De stranden van Zuiderzee en Waddenzee zijn ook de moeite waard.

We kunnen dit jaar in het bijzonder letten op den invloed van de droogte op de vegetatie. Verscheidene plassen drogen uit. Duidelijk komt nu de afhankelijkheid van den grondwaterstand voor sommige planten aan het licht. In Thyse's Hof is Parnassia meegewandeld met het dalende water en heeft zijn standplaats van het vorig jaar geheel verlaten, zal die in natter tijd natuurlijk spoedig weer hernemen. Dit alles wordt bewerkt door de vele zaden, die lang hun kiemkracht behouden. Intusschen, als het maar genoeg regent, kan Parnassia nog een heel eind boven het grondwater gedijen. Hierover later meer.

Verscheiden voorjaarsbloemen bloeien voor de tweede keer: Dotterbloem, Koekoeksbloem, Andromeda, verschillende Eereprijsjes. Wanneer na lange droogte flinke regens inzetten, gaan zeer veel planten weer voorjaarsachtig doen. Najaarsbloei van Kardinaalsmuts hangt dikwijls samen met Konijnenvraat.

Het insectenleven is nu in volle fleur: vlinders, vliesvleugeligen, libellen, sprinkhanen vragen alle uw aandacht. Op 23 Aug. 1924 zag ik een dikke koningin van de Aardhommel al vastberaden den grond in kruipen, om te gaan overwinteren, wel wat voorbarig. De vliegenvangende graafwespen, Mellinus, Crabro, Bembex raken nu juist het drukst aan 't werk. Hoe staat het met de franjestaart van de Zuiderzeedijken, Machilis maritima?

Hoe het met de Paddenstoelen zal gaan, weet ik op 't oogenblik nog lang niet. Wanneer